

SARGILI DALLAR

Sargılı Dallar

Bir zamanlar çok güzel bir orman varmış. Bu ormanda bir sürü hayvan ve ağaç yaşarmış. Elma ağacı, kestane ağacı gibi.

Bir gün ormana büyük fırtına gelmiş. Dallar sallanmış, bazı kuş yuvaları yere düşmüş. Bazı ağaçlar devrilmiş, bazısının dalı kırılmış. Fırtına sonrası ormana bir sürü yardım gelmiş. Kuş battaniyesi dağıtılmış, köstebekler yaralıları kurtarmış, filler devrilen ağaçları kaldırmış.

Yardıma gelenlerden biri de bilge bahçıvanmış. Bahçıvanlar ağaç doktorlarıdır, hasta olan ağaçları iyileştirirler. Fırtınada dalı kırılan elma ağacı varmış. Bahçıvan bu ağacın yanına gelmiş ve demiş:

"Geçmiş olsun. Bir dalın kırılmış. Üzüldüm, ama merak etme ben onu iyileştireceğim." demiş.

Ağaç merakla sormuş: Nasıl?

"Sana fısfs sıkacağım. Tatlı bir uykuya dalacaksın. Ben de kırılan bu dalı alacağım, sonra sargıyla saracağım."

"Canım acıyacak mı" diye sormuş ağaç.

"Birazcık ama sonra geçecek" demiş bahçıvan.

Önce yapraklarından sevmiş küçük ağacı, sonra da bir fısfs sıkıp uyutmuş. Nazikçe kırılan dalı yerinden çıkarmış. Ağaç az sonra gözlerini açmış. Canı acıyormuş. Bahçıvan yanındaymış. Hemen dalına bakmış. Ne görsün? Bir dalı yok ve sargılı. Korkuyla sormuş:

"Dalım nerede, yeniden uzayacak mı?"

"Çok hastaydı onu çıkardım" demiş bahçıvan. Çıkarılan dallar bir daha uzamaz maalesef."

Elma ağacı üzülmüş. Bir dalının olmayacağı düşünmek zormuş. Aklına bir sürü soru gelmiş:

"Peki yine yeşil yapraklarım, elmalarım olacak mı?"

"Tabi ki" demiş bahçıvan ve devam etmiş: "Hem yaprakların hem de kırmızı elmaların olacak diğer dallarında."

Bahçıvan ağaca diğer sağlam dalları göstermiş. Onları görmek küçük ağaca iyi hissettirmiş.

Bir süre sonra elma ağacının acıları bitmiş. Ormanda hayat normale dönmüş. Hatta bahar gelmiş. Elma ağacının bir sürü yeşil yaprağı çıkmış. Dalında elmalar bile büyümüş.

Ağaç meraklıymış. "Acaba kuşlar, çocuklar yanına gelecek mi? Kırık dalı görünce ne diyecek?" diye.

Bahar gelince kuşlar ağacın dallarına konmuş, çocuklar altında saklambaç oynamış. Daldaki elmaları neşeyle yemişler.

Çocuklardan biri sormuş:

"Bu dalına ne oldu, neden yerinde yok."

Ağaç cevap vermiş: Fırtınada kırıldı.

"Geçmiş olsun" demiş çocuk "Ama elmaların çok lezzetli. Seni seviyorum." ve bu çocukla elma ağacı arkadaş olmuşlar.